

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2014-3640
30. juni 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Processkridt	Dato
C-146/13	Kongeriget Spanien mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Det fastslås, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse er en nullitet, subsidiært annulleres den i det hele. Subsidiært fastslås, at følgende er en nullitet: a) Artikel 9, stk. 1, i sin helhed og artikel 9, stk. 2, i det omfang, det er anført i dette søgsmåls femte anbringende. b) Artikel 18, stk. 2, i sin helhed og alle forordningens henvisninger til Den Fælles Patentdomstol som domstolsordning og retskilde for det europæiske patent med ensartet retsvirkning. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Mundtlig forhandling	01.07.14
C-147/13	Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger annulleres, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært annulleres artikel 4 og 5, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Mundtlig forhandling	01.07.14
C-359/13	Martens Sagen vedrører: 1A. Skal EU-retten, især artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, fortolkes således, at den er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene indstiller studiestøtten til en	Mundtlig forhandling	02.07.14

	<p>uddannelse uden for EU til et voksent barn, over for hvem en i Belgien bosat grænsearbejder med nederlandsk tatsborgerskab, som arbejder dels i Nederlandene, dels i Belgien, har forsørgerpligt, og dette sker på det tidspunkt, da grænsearbejdet ophører, og arbejdstageren nu kun arbejder i Belgien, og med den begrundelse, at barnet ikke opfylder betingelsen om at have boet i Nederlandene i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den pågældende undervisningsanstalt?</p> <p>1B. Såfremt spørgsmål 1A skal besvares bekræftende, og det antages, at de øvrige betingelser for studiestøtte er opfyldt, er EU-retten da til hinder for, at studiestøtten tilkendes for en periode, der er kortere end varigheden af den uddannelse, som studiestøtten er bevilget til?</p> <p>Såfremt Domstolen ved besvarelsen af spørgsmål 1A og 1B når til den afgørelse,</p> <p>at reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed ikke er til hinder for, at der i perioden fra november 2008 til juni 2011 eller i en del af denne periode ikke tilkendes Babette Martens nogen studiestøtte: 2. Skal artikel 20 TEUF og artikel 21 TEUF da fortolkes således, at de er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene ikke forlænger studiestøtten til en uddannelse på en undervisningsanstalt i et OLT-område (Curaçao), som der var ret til, da den pågældendes fader var beskæftiget i Nederlandene som grænsearbejder, idet den manglende forlængelse begrundes med, at den pågældende ikke opfylder den betingelse, der gælder for enhver unionsborger, herunder egne statsborgere, nemlig at den pågældende i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den omhandlede uddannelse skal have boet i Nederlandene?</p>		
C-138/13	<p>Dogan</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indreisen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?</p>	Dom	10.07.14
C-48/13	<p>Nordea Bank</p> <p>"Er artikel 49 TEUF, jf. artikel 54, (tidligere artikel 43 EF, jf. artikel 48), og EOS-aftalens artikel 31, jf. artikel 34, til hinder for, at en medlemsstat, der tillader et i denne stat beliggende selskab løbende at fratække underskud fra et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, foretager fuld genbeskatning hos selskabet af de fra det faste driftssted hidrørende underskud (i det omfang de ikke modsvares af senere års overskud) i tilfælde af, at det faste driftssted ophører, i hvilken forbindelse en del af driftsstedets virksomhed overdrages til et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i samme stat som det faste driftssted, og hvor det må lægges til grund, at mulighederne for at anvende de pågældende underskud er udtømt?"</p>	Dom	17.07.14
C-354/13	<p>Kaltoft</p> <p>1. Er det i strid med EU-retten, således som denne eksempelvis udmønter sig i EU-traktatens artikel 6 om grundlæggende rettigheder, generelt eller særligt for en</p>	GA	17.07.14

	<p>offentlig arbejdsgiver at forskelsbehandle på grundlag af fedme på arbejdsmarkedet? 2. Er et eventuelt EU-retligt forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme direkte anvendeligt mellem en dansk borger og dennes arbejdsgiver, som er en offentlig myndighed? 3. Såfremt Domstolen finder, at der i EU gælder et forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme på arbejdsmarkedet generelt eller særligt for en offentlig arbejdsgiver, skal vurderingen af, om der er handlet i strid med et eventuelt forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme, i givet fald ske i henhold til den delte bevisbyrde, således at en effektiv gennemførelse af forbuddet i de tilfælde, hvor denne forskelsbehandling godtgøres, kræver, at bevisbyrden pålægges indklagede/sagsøgte arbejdsgiver, jf. præmis 18 til præamblen i Rådets Direktiv 97/80/EF af 15. december 1997 om bevis-byrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn? 4. Kan fedme betragtes som værende et handicap, omfattet af beskyttelsen i Rådets direktiv 2000178/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, og hvilke kriterier vil i givet fald være afgørende for vurderingen af, om en persons fedme konkret indebærer, at den pågældende er beskyttet af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af handicap i dette direktiv?</p>		
C-422/13	<p>Wree Sagen vedrører: Er der ligeledes tale om et landbrugsareal som omhandlet i artikel 34, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009, når arealet ganske vist tillige benyttes til landbrugsmæssige formål (afgræsning ved hjælp af fårehold), men imidlertid udgør afdækningslaget på et affaldsdeponeringsanlæg under efterbehandling?</p>	GA	17.07.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Processkridt	Dato
C-573/12	<p>Ålands Vindkraft</p> <p>Sagen vedrører: 1. Den svenske el-certifikatorordning er en national støtteordning, som forpligter elleverandører og visse el-forbrugere i medlemsstaten til at købe et el-certifikat modsvarende en procentdel af deres salg eller forbrug, uden at der direkte stilles krav om, at elektriciteten købes fra samme kilde. El-certifikatet uddeles af den svenske stat, og er et bevis på, at der er produceret en vis mængde vedvarende energi. Producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder oppebærer en indtægt fra salget af el-certifikaterne som en yderligere indkomst ud over produktionen af elektricitet. Skal artikel [2], litra k), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, fortolkes således, at de tillader en medlemsstat at anvende en national støtteordning som beskrevet ovenfor, hvor kun producenter, som er geografisk beliggende på det nationale område, kan indgå, og som bevirker, at disse producenter begunstiges økonomisk i forhold til de producenter, som ikke kan få tildelt et el-certifikat? 2. Skal en ordning som den, der er beskrevet i det første spørgsmål – i lyset af artikel 34 [TEUF] – anses for at udgøre en kvantitativ restriktion eller en foranstaltning med tilsvarende virkning? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, kan en sådan ordning da anses forenelig med artikel 34 [TEUF] for så vidt angår formålet om at fremme produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder? 4. Hvordan påvirker det vurderingen af de nævnte spørgsmål, at den begrænsning, der er indført i støtteordningen, til kun at omfatte nationale producenter, ikke er udtrykkeligt reguleret i den nationale lov?</p>	Dom	01.07.14
C-350/12 P	<p>Sophie in 't Veld mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: Den appellerede dom fra Retten ophæves. Der afsiges endelig dom vedrørende genstanden for denne appelsag. Sagsøgeren i sag T-529/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og nærværende appelsag.</p>	Dom	03.07.14
C-129/13 og C-130/13	<p>Kamino International Logistics m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar egnet til at have direkte virkning ved de nationale domstole? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: a. Skal det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar fortolkes således, at dette princip er tilsidesat, såfremt adressaten for en truffet afgørelse ganske vist ikke er blevet hørt, før forvaltningen udstedte en bebyrdende forvaltningsakt til ham, men har fået lejlighed til at blive hørt i en efterfølgende administrativ (klage)fase, der går forud for en prøvelse ved domstolene? b. Fastsættes retsvirkningerne af forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar i national ret? 3. Såfremt spørgsmål 2b besvares benægtende: Hvilke omstændigheder kan de nationale domstole tage hensyn til ved fastsættelsen af retsvirkningerne, og kan de især tage hensyn til, at sagen ville have fået et andet udfald uden forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om respekten for retten til forsvar?</p>	Dom	03.07.14
C-165/13	<p>Gross</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i Rådets direktiv</p>	Dom	03.07.14

	92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed [org. s. 2] med forbehold af den systematiske sammenhæng med samme direktivs artikel 7, stk. 3, til hinder for en medlemsstats lovgivning, ifølge hvilken en person, der med handel for øje har oplagt punktafgiftspligtige varer, som i en anden medlemsstat er overgået til forbrug, ikke bliver afgiftspligtig, hvis han først har erhvervet varerne fra en anden person, efter at indførselstransaktionen er tilendebragt?		
C-189/13	Da Silva Sagen vedrører: Er EU-retten til hinder for en national lovgivning, som med fængselsstraf straffer en tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse, når denne tredjelandstatsborger ikke har været undergivet tvangsforanstaltninger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008.	Dom	03.07.14
C-302/13	flyLAL-Lithuanian Airlines Sagen vedrører: 1) Skal en sag, hvori der nedlægges påstand om erstatning for skade og tab og om, at de sagsøgte adfærd, bestående i indgåelse af en ulovlig aftale og misbrug af en dominerende stilling, erklæres ulovlig, og som er støttet på anvendelsen af almenretlige retsakter i en anden medlemsstat, anses for en civil- eller handelsretlig sag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets forordning (EF) nr. 44/2011, når der henses til, at ulovlige aftaler er ugyldige fra tidspunktet for deres indgåelse, og at vedtagelsen af en retsregel derimod er en statslig handling på det offentligretlige område (acta iure imperii), som er underlagt de folkeretlige regler om staters jurisdiktionelle immunitet over for retter i andre stater? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende (dvs. hvis der er tale om en civil- eller handelsretlig sag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningen), skal erstatningssøgsmålet da anses for en sag vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af selskabsorganer i henhold til forordningens artikel 22, stk. 2, hvorved der er mulighed for ikke at anerkende retsafgørelsen i medfør af forordningens artikel 35, stk. 1? 3) Såfremt genstanden for erstatningssøgsmålet henhører under anvendelsesområdet for forordningens artikel 22, stk. 2, (enekompetence), har retten i den stat, hvori der anmodes om anerkendelse, da pligt til at efterprøve, om der foreligger sådanne omstændigheder som er opregnet i forordningens artikel 35, stk. 1, i forbindelse med anerkendelsen af en	GA	03.07.14

	<p>retsafgørelse, hvorved der er iværksat foreløbige og sikrende retsmidler?</p> <p>4) Kan klausulen om grundlæggende retsprincipper i forordningens artikel 34, stk. 1, fortolkes således, at anerkendelsen af en retsafgørelse, hvorved der er iværksat foreløbige og sikrende retsmidler, er i strid med de grundlæggende retsprincipper (ordre public) i en medlemsstat, 1) hvis det primære grundlag for iværksættelsen af de foreløbige og sikrende retsmidler er det påståvnte beløbs anseelige størrelse, uden at der er foretaget en rimelig og begrundet beregning heraf, og 2) hvis anerkendelsen og fuldbyrdelsen af den pågældende retsafgørelse kan påføre de sagsøgte parter et tab, som sagsøgeren – et selskab, der er erklæret konkurs – ikke har mulighed for at erstatte i tilfælde af, at erstatningssøgsmålet forkastes, hvilket kan have indvirkning på de økonomiske interesser hos den stat, hvori der anmodes om anerkendelse, hvorved statens sikkerhed således bringes i fare, henset til at Republikken Letland ejer 100% af aktierne i Lidosta Rīga og 52,6% af aktierne i AS Air Baltic Corporation?</p>		
C-417/13	<p>Starjakob</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, artikel 16 og artikel 17 i direktiv 2000/78/EF. Grundet det præjudicielle spørgsmåls længde henvises til selve den præjudicielle forelæggelseskendelse for uddybning.</p>	GA	03.07.14
T-16/11	<p>Nederlandene mod Kommissionen</p> <p>Sagsøgerens påstande: Artikel 1 i Kommissionens afgørelse 2010/668/EU af 4. november 2010 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlems-staterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, i det omfang den vedrører Nederlandene og en finansiel korrektion på (i alt) 28 947 149,31 EUR, som er anvendt på udgifter, der er anmeldt for årene 2003-2008 inden for rammen af kvoteordningen for produktion af kartoffelstivelse.</p>	Dom	03.07.14
T-155/13	<p>Zanjani mod Rådet</p> <p>Påstande: Annullation af afsnit I.I.1 med overskriften »Person« i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71). Annullation af afsnit I.I.1 med overskriften »Person« i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55). Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21.</p>	Dom	03.07.14

	december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran erklæres uanvendelige i det omfang artikel 19, stk. 1, litra b) og c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) finder anvendelse på sagsøgeren, og det fastslås, at sagsøgeren ikke er omfattet af de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelsen.		
T-181/13	Sharif University of Technology mod Rådet Påstande: Annullation af bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012, bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010, bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 og bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 for så vidt som de angår sagsøgeren, og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.	Dom	03.07.14
T-157/13	Sorinet Commercial Trust Bankers mod Rådet Påstande: Nr. 12) i afsnit I.I. (under overskriften »Enheder») i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres. Nr. 12) i afsnit I.I. (under overskriften »Enheder») i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	03.07.14
T-565/12	National Iranian Tanker Company mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren. Det fastslås, at annullationen får virkning øjeblikkeligt og at den ikke kan udsættes. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	03.07.14
C-83/13	Fonship et Svenska Transportarbetar-förbundet Sagen vedrører: Finder reguleringen i EØS-aftalen om fri bevægelighed for tjenesteydelser, søtransportydelser – hvilken regulering har sit sidestykke i EF-traktaten – anvendelse på et selskab med hjemsted i en EFTA-stat, for så vidt angår dets virksomhed i form af transportydelser til en EF-medlemsstat eller en EFTA-stat med et fartøj, som er registreret i et tredjeland udenfor EF/EØS-området, hvis flag fartøjet fører?	Dom	08.07.14
T-329/12	Al-Tabbaa mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/256/FUSP af 14. maj	Dom	09.07.14

og T-74/13	<p>2012 om gennemførelse af Rådets afgørelse 2011/782/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 126, s. 9) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
C-391/13 P	<p>Den Helleenske Republik mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Appellen tages til følge. Den appellerede dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret ophæves af de nedenfor anførte årsager. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger</p>	Dom	10.07.14
C-171/13	<p>Demirci e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, henset til tillægsprotokol-lens artikel 59, fortolkes således, at den er til hinder for en lovbestemt ordning i en medlemsstat, såsom artikel 4a i Toeslagenwet, hvorefter en tillægsydelse, der er tilkendt i henhold til den nationale lovgivning, inddrages når ydelsesmodtagerne ikke længere bor på denne stats område selv om ydelsesmodtagerne har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten samtidig med, at de har bevaret deres tyrkiske statsborgerskab? 2. Såfremt Domstolen ved besvarelsen af det første spørgsmål fastslår, at de pågældende kan påberåbe sig artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, men inden for de rammer, der følger af tillægsprotokollens artikel 59, skal tillægsprotokollens artikel 59 da fortolkes således, at den er til hinder for, at tillægsydelsen til tyrkiske statsborgere, såsom de berørte parter, fortsat ydes fra det tidspunkt, hvor unionsborgere ikke længere har ret hertil i medfør af EU-retten, selv om denne ydelse i medfør af national ret gennem længere tid fortsat blev udbetalt til unionsborgere?</p>	GA	10.07.14
C-198/13	<p>Julian Hernández e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er bestemmelsen i artikel 57 i lov om statutten for arbejdstagere, sammenholdt med artikel 116, stk. 2, i den konsoliderede bekendtgørelse af lov om fremgangsmåden ved indgåelse af arbejdsaftaler, som omhandler Kongeriget Spaniens praksis med, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, direkte til arbejdstagerne at udbetale de såkaldte »salarios de tramitación«, der er påløbet efter den 60. (nu 90.) arbejdsdag efter anlæggelsen af sagen ved den kompetente ret, omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens – nærmere bestemt bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 3 og 4, samt artikel 3, 5 og 11? 2. Hvis svaret er bekræftende, vil Kongeriget Spaniens praksis med, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, direkte til arbejdstagerne at udbetale de såkaldte »salarios de tramitación«, der er påløbet efter den 60. (nu 90.) arbejdsdag efter sagsanlægget, men kun i forbindelse med afskedigelser, der retsligt er erklæret uberettigede, og ikke i forbindelse med dem, der retsligt er erklæret ugyldige, da være i strid med artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og under alle omstændigheder med EU-rettens almindelige princip om lighed og forbud mod forskelsbehandling? 3. I samme retning som i det foregående spørgsmål ønskes oplyst, om en retsinstans som den, der forelægger spørgsmålet, kan undlade at anvende en lovgivning, som tillader, at [org. s. 28] Kongeriget Spanien, i tilfælde af arbejdsgiverens</p>	Dom	10.07.14

	<p>insolvens, direkte til arbejdstagerne udbetaler de såkaldte »salarios de tramitación«, der er påløbet efter den 60. (nu 90.) arbejdsdag efter sagsanlægget, men kun i forbindelse med afskedigelser, der retsligt er erklæret uberettigede, og ikke i forbindelse med dem, der retsligt er erklæret ugyldige, når der mellem de to typer hvad angår dette spørgsmål (»salarios de tramitación«) ikke kan fastslås objektive forskelle?</p>		
C-244/13	<p>Ogieriakhi</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan det antages, at en EU-borgers ægtefælle, der i den omhandlede periode ikke selv var statsborger i en medlemsstat, »i fem år i træk [har boet] lovligt [...] sammen med unionsborgeren [i værtsmedlemsstaten]«, som omhandlet i artikel 16, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, i en situation, hvor parret i maj 1999 indgik ægteskab, hvor der i oktober 1999 blev meddelt opholdstilladelse, hvor parterne senest i begyndelsen af 2002 var blevet enige om at leve adskilt, og hvor begge ægtefæller i slutningen af 2002 havde indledt samliv med helt andre partnere? 2. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og idet det skal erindres, at en tredjelandstatsborger, der gør gældende at have ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16, stk. 2, på grundlag af fem års uafbrudt ophold før april 2006, også skal godtgøre, at hans eller hendes ophold var i overensstemmelse med bl.a. kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1612/68, medfører den omstændighed, at EU-borgeren i løbet af den femårsperiode, som der henvises til, forlod den fælles bopæl, og at tredjelandstatsborgeren derefter indledte et samliv med en anden person på en ny fælles bopæl, som den (tidligere) ægtefælle, der er EU-borger, ikke tilvejebragte eller stillede til rådighed, da, at kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 ikke er opfyldt? 3. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og spørgsmål 2 besvares benægtende, er den omstændighed, at den nationale ret, der behandler et erstatningsøgsmål, som er anlagt under henvisning til, at der er sket en tilsidesættelse af EU-retten, har fundet det nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende det materielle spørgsmål om sagsøgerens ret til tidsubegrænset ophold, da i sig selv et forhold, som denne ret kan tage i betragtning ved bedømmelsen af, om der klart var tale om en tilsidesættelse af EU-retten, i forbindelse med, at den vurderer, om en medlemsstat har gennemført kravene i artikel 16, stk. 2, i 2004-direktivet forkert eller på anden måde ikke har anvendt disse korrekt?</p>	Dom	10.07.14
C-420/13	<p>Netto Marken Discount</p> <p>Sagen vedrører: Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkning af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker af 22. oktober 2008 (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25):</p> <p>1) Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at der med begrebet en tjenesteydelse i bestemmelsens forstand også skal forstås detailhandel med tjenesteydelser? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende: Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at tjenesteydelser, der udbydes af detailhandleren, indholdsmæssigt skal konkretiseres i lige så høj grad som de varer, detailhandleren sælger? a) Er tjenesteydelserne tilstrækkeligt konkretiseret, såfremt følgende er anført aa) alene tjenesteydelsesområdet generelt eller generelle angivelser bb) alene klasse(r) eller cc) hver enkelt konkret</p>	Dom	10.07.14

	<p> tjenesteydelse? b) Skal disse oplysninger da lægge fast på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, eller er der ved angivelse af generelle angivelser eller klasser mulighed for at udskifte eller supplere? 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende: Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at beskyttelsesområdet for varemærker for detailhandelsvirksomheders tjenesteydelser er udvidet </p>		
C-421/12	<p> Europa- Kommissionen mod Kongeriget Belgien Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat artikel 3 sammenholdt med artikel 2, litra b) og d), i direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis (1), idet det har udelukket udøvere af liberale erhverv såsom tandlæger og fysioterapeuter fra anvendelsesområdet for lov af 5. juni 2007, der gennemfører det nævnte direktiv; at Kongeriget Belgien har tilsidesat artikel 4 i direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis ved at have opretholdt artikel 20, 21 og 29 i lov af 6. april 2010 om markedspraksis og forbrugerbeskyttelse; at Kongeriget Belgien har tilsidesat artikel 4 i direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis ved at have opretholdt artikel 4, stk. 1, afsnit 3, i lov af 25. juni 1993 om udøvelse og tilrettelæggelse af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted og markedshandel, som blev indført ved artikel 7 i lov af 4. juli 2005 om ændring af lov af 25. juni 1993 om udøvelse af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted og om torvehandel, samt artikel 5, stk. 1, nr. 4, i kongelig anordning af 24. september 2006 om udøvelse og tilrettelæggelse af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger. </p>	Dom	10.07.14
C-421/13	<p> Apple Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2 i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker af 22. oktober 2008 (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25) fortolkes således, at muligheden for beskyttelse af »en vares emballage« også omfatter en emballage, hvori der er inkorporeret en tjenesteydelse? 2. Skal direktivets artikel 2 og artikel 3, stk.1, fortolkes således, at et tegn, der gengiver en emballage, hvori der er inkorporeret en tjenesteydelse, kan registreres som varemærke? 3. Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at kravet om at der skal kunne foretages en grafisk gengivelse, er opfyldt alene ved en tegning, eller med supplementer såsom en beskrivelse af emballagen eller absolutte størrelsesangivelser i metermål eller relative størrelsesangivelser med proportionsangivelser? 4. Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at beskyttelsesområdet for varemærker for detailhandelsvirksomheders tjenesteydelser er udvidet til også at omfatte varer, som detailhandleren selv har produceret? </p>	Dom	10.07.14
T-182/13	<p> Moallem Insurance mod Rådet Påstande: Punkt 18 i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71) annulleres. Punkt 18 i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55) annulleres. Det fastslås, at artikel 12 i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 og artikel 35 i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger. </p>	Dom	10.07.14

T-463/07	<p>Italien mod Kommissionen</p> <p>Annulatio af Kommissionens beslutning K(2007) 4477 af 3. oktober 2006, meddelt den 4. oktober 2007, for så vidt som den udelukker fællesskabsfinansiering og pålægger Den Italienske Republiks budget at bære den finansielle behandling i forbindelse med regnskabsafslutningen for udgifter, som finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektion-en. Ved dette søgsmål har sagsøger bestridt lovligheden af den anfægtede beslutning for så vidt som den udelukker fællesskabsfinansiering og pålægger Den Italienske Republiks budget at bære den finansielle behandling i forbindelse med regnskabsafslutningen for udgifter, som finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen. De udgifter, der i denne sag er blevet udelukket fra finansiering, og som er genstand for dette søgsmål, knytter sig til oksekødspræmier, kontrol med olivenpressere, fortegnelser over olivendyrkningsarealer samt GIS (det geografiske informationssystem) for oliven, kontrol med udbytter samt kontrol med olivenolie og tørret foders bestemmelsessted.</p>	Dom	15.07.14
C-22/13, C-61/13 - C-63/13 + C-418/13	<p>Mascolo m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: »1) Udgør de beskrevne retsfor skrifter på skoleområdet en tilsvarende retsregel som omhandlet i tilsvarende § 5 i [rammeaftalen i bilaget til] direktiv 1999/70/EF? 2) Hvornår skal et arbejdsforhold anses for at henhøre under »staten« som omhandlet § 5 i direktiv 1999/70/EF og navnlig også med henblik på udtrykket »bestemte sektorer og/eller [...] bestemte kategorier af arbejdstagere« og dermed for at kunne begrunde andre retsfølger end private arbejdsforhold? 3) Omfatter begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 1999/70 også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når henses til artikel 3, stk. 1, litra. c), i direktiv 2000/78/EF og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, kan forskellen mellem de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning af ulovlig afbrydelse af et tidsbegrænset arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da begrundes i henhold til § 4? 4) Forbyder princippet om loyalt samarbejde, at en medlemsstat bevidst urigtigt fremstiller nationale retsfor skrifter for EU-Domstolen, og er retten forpligtet til – hvor det er muligt – at fortolke national ret i overensstemmelse med statens fortolkning, når der ikke foreligger en anden fortolkning af national ret, som også lever op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af EU? 5) Omfatter de gældende vilkår for en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som foreskrevet i direktiv 91/533/EØF, og navnlig i artikel 2, stk. 1 og 2, litra e), tilfælde, hvor en tidsbegrænset kontrakt kan omdannes til en tidsbegrænset kontrakt? 6) Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, er en ændring med tilbagevirkende kraft af de retlige rammer, som ikke sikrer den ansatte muligheden for at gøre sine rettigheder i henhold til direktivet gældende, dvs. opfyldelsen af de arbejdsvilkår, der er anført i ansættelsesdokumentet, da i strid med artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/533/EØF og formålene med direktiv 91/533/EØF, navnlig som angivet i anden betragtning hertil? 7) Skal de generelle principper i den gældende fællesskabsret om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse, retten til en uafhængig domstol og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (som ændret ved</p>	GA	17.07.14

	<p>Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og hvortil artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Union henviser) – sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten – fortolkes således, at de i relation til anvendelsen af direktiv 1999/70/EF er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (3 år og seks måneder) til en lovbestemmelse, nemlig artikel 9 i lovdekret nr. 70 af 13. maj 2011, som ændret ved lov nr. 106 af 12. juli 2011, tilføjer stk. 4a i artikel 10 i lovdekret nr. 368/01 med henblik på at ændre udfaldet af verserende retssager, hvilket direkte er til skade for arbejdstageren og omvendt til fordel for den statslige arbejdsgiver, og hvorved muligheden for at sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende ansættelseskontrakter efter national ret ophæves?»</p>		
C-81/13	<p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2012/776/EU om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, for så vidt angår vedtagelsen af bestemmelser om koordinering af sociale sikringsordninger, annulleres. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	17.07.14
C-141/12 + C-372/12	<p>Y.S. mod Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1. Er de oplysninger, der optages i rapporten om den pågældende person, og som vedrører denne, personoplysninger som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF? 2. Er den juridiske analyse, der optages i rapporten, en personoplysning som omhandlet i den førnævnte bestemmelse? 3. Såfremt Domstolen bekræfter, at de ovennævnte oplysninger er personoplysninger, skal sagsbehandlere/myndigheden da også give indsigt i disse personoplysninger i henhold til artikel 12 i direktiv 95/46/EF og artikel 8, stk. 2, i grundrettighedscharteret? 4. Kan den pågældende person i denne sammenhæng også direkte påberåbe sig grundrettighedscharterets artikel 41, stk. 2, litra b), og i bekræftende fald, skal den heri indeholdte vending »under iagttagelse af legitime fortrolighedshensyn« da fortolkes således, at indsigt i rapporten kan afslås på dette grundlag? 5. Såfremt den pågældende person søger om indsigt i rapporten, skal sagsbehandleren /myndigheden da stille en kopi af dette dokument til rådighed for at opfylde kravet til aktindsigt?</p>	Dom	17.07.14
C-148/13 - C-150/13	<p>A m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Hvilke grænser fastsætter artikel 4 i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig chartrets artikel 3 og 7, for den måde, hvorpå en påstået seksuel orientering skal vurderes, og adskiller disse grænser sig fra dem, der gælder ved vurderingen af troværdigheden for så vidt angår de andre årsager til forfølgelse, og i givet fald i hvilket omfang?</p>	GA	17.07.14
C-335/12	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, tiltrædelsesaktens-artikel 254,</p>	Dom	17.07.14

	<p>artikel 7 i afgørelse 85/257/EØF, Euratom, artikel 4, 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 579/86, artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1697/79 og artikel 2, 11 og 17 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89, idet de portugisiske myndigheder efter Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber har afslået at stille et beløb på 785 078,50 EUR vedrørende afgifter for overskydende sukkerlagre, der ikke var blevet eksporteret, til rådighed. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
C-364/13	<p>International Stem Cell Corporation</p> <p>Sagen vedrører: Er ubefrugtede menneskelige ægceller, der er stimuleret til deling og videreudvikling gennem partenogenese, og som i modsætning til befrugtede ægceller kun indeholder pluripotente celler og ikke kan udvikle sig til et menneske, omfattet af udtrykket »menneskelige embryoner« i artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 98/44/EF om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser?</p>	GA	17.07.14
C-463/13 + C-465/13	<p>Stanley International Betting et Stanleybet Malta</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at der udbydes koncessioner med en kortere varighed end de tidligere udstedte koncessioner, såfremt det omhandlede udbud er blevet afholdt for at afhjælpe konsekvenserne af, at en række erhvervsdrivende ulovligt er blevet udelukket fra udbudsrunderne? 2) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens nævnte dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at behovet for omorganisering af systemet, således at udløbstidspunktet for alle koncessioner synkroniseres, kan begrunde, at koncessionerne i udbud har en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner?</p>	GA	17.07.14
C-600/12	<p>Europa- Kommissionen mod Den Helleenske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 og artikel 36, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF om affald (1), og artikel 8 og 9, artikel 11, stk. 1, litra a), artikel 12 og 14 i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (2), idet den har opretholdt drift af en plads for kontrolleret anbringelse af affald (beliggende i Zakynthos i regionen Kalamaki på lokaliteten Gryparaiika), der ikke opfylder alle de betingelser og krav, der følger af EU's miljølovgivning. Endvidere har Den Helleenske Republik ved at forny godkendelsen af driften af deponeringsanlægget uden at iagttage proceduren i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (3) ligeledes tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne artikel.</p> <p>Den Helleenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	17.07.14
T-457/09	<p>Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2009) 3900 endelig af 12. maj 2009 om statsstøtte, som Tyskland vil tildele til omstrukturering af WestLB AG (C-43/2008 (N 390/2008)). Ved denne beslutning har Kommissionen erklæret, at den anmeldte støtteordning, som skal gives i form af en garanti på 5 mia. EUR, med forbehold af visse betingelser er forenelig med fællesmarkedet.</p>	Dom	17.07.14

